

- привселюдне визнання особистого внеску працівника;
- присвоєння звання «кращий працівник»;
- надання більших повноважень на робочому місці;
- можливість брати участь в управлінні підприємством;
- запрошення на обід з ТОП-менеджментом;
- гнучкий графік роботи;
- лист з подякою батькам, навчальному закладу, в школу дітей;
- додаткове навчання за рахунок підприємства та ін.

Отже, система мотивації праці на підприємстві відіграє одну з провідних ролей з усіх внутрішніх факторів, що впливають на розвиток підприємства, зокрема на підвищення прибутковості виробництва. Системи заохочень повинні формувати в працівників відчуття справедливості матеріальних винагород і сприяти підвищенню їх зацікавленості у поліпшенні не тільки індивідуальної роботи, але і роботи в «ділових стосунках» з іншими співробітниками. Працівники повинні бачити чіткий взаємозв'язок між результатами.

Використані джерела

1. Бордун І. В. Роль мотиваційного механізму в стратегії управління підприємством. Актуальні проблеми вітчизняної економіки, підприємництва та управління на сучасному етапі: матеріали доповідей IV Міжнародної наук.-практ. конф. Студентів та молодих вчених, м. Тернопіль, 7 листопада 2019 р. 2019. С. 28-31.
2. Колот А.М. Мотивація персоналу: навч.-метод. посіб. Київ: КНЕУ, 2017. 337 с.
3. Лещенко Л. О. Мотивація праці як фактор підвищення прибутковості виробництва. Ефективна економіка. 2016. №4. Режим доступу до журналу: <http://www.economy.nauka.com.ua>
4. Менеджмент: навч. посіб. / М.М. Шкільняк, О.Ф. Овсянюк- Бердадіна, Ж.Л. Крисько, І.О. Демків. Тернопіль: Крок. 2017. 252 с
5. Ткачук (Бордун) І. Мотивація в системі розвитку підприємства. Актуальні проблеми економіки, підприємництва та управління на сучасному етапі: матеріали доповідей V Ювілейної наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених з міжнародною участю, м. Тернопіль, 24 листопада 2020р. 2020. С. 272-275.

Тонкевич Мар'яна

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу Желюк Т.Л.)

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Охорона здоров'я є однією з пріоритетних напрямів державної соціальної та гуманітарної політики, оскільки дозволяє зберігати та примножувати людський потенціал, покращувати параметричні характеристики людського розвитку і цим самим зміцнювати конкурентні позиції національної економіки.

Існуюча система охорони здоров'я в сучасних умовах не здатна в повній мірі ефективно задовольнити потреби населення у медичній допомозі, забезпечити доступність, високу якість та своєчасність медичних послуг. Результатом є скорочення очікуваної тривалості життя населення України, внаслідок чого розрив з середньоєвропейськими показниками становить понад 6 років, а з показниками країн Європейського Союзу (ЄС) - понад 10 років; високі показники загальної смертності населення, які вдвічі перевищують показники країн ЄС, а показники смертності населення у працездатному віці - у 2-4 рази; різке вираження феномена чоловічої "надсмертності", коли смертність чоловіків у середній віковій категорії (25-44 роки) майже в 4 рази перевищує таку серед жінок аналогічного віку; один з найвищих в Європейському регіоні рівень природного убутку населення, що веде до депопуляції населення швидкими темпами; стрімке старіння населення, яскраво регресивний характер відтворення населення, коли частка осіб старших вікових груп значно перевищує таку серед 0-15-річних; високий рівень загальної захворюваності населення на тлі значного поширення факторів ризику захворювань; яскраво виражена нерівність у питаннях надання медичної допомоги, що проявляється у різних відмінностях показників захворюваності забезпечених і малозабезпечених груп населення при високій питомій вазі бідного населення; надмірні особисті витрати населення на отримання медичних послуг (40% від загального обсягу фінансування); існування неформальних (тіньових) платежів населення за медичні послуги (10% від загального обсягу фінансування) [1, 2, 3].

Така ситуація актуалізує питання покращення механізму управління сферою охорони здоров'я. Аналіз зарубіжної практики дозволяє виокремити такі підходи до реформування охорони здоров'я і виділяють три групи заходів цього процесу:

- лібералізація попиту на медичні послуги шляхом розширення можливостей споживчого вибору і зміни ролі держави, споживачів, медичних закладів і лікарів, які взаємодіють і стають більш активними партнерами у сфері охорони здоров'я;
- диверсифікація пропозицій медичних послуг методом створення нового сприятливого середовища для недержавної та приватної діяльності шляхом перерозподілу власності, виробництва і фінансування охорони здоров'я;
- удосконалення стимулів для медичних закладів і медичних працівників за економію витрат і підвищення якості медичних послуг на новому конкретному ринку.

Сучасна державна політика у сфері охорони здоров'я в Україні – це організована та цілеспрямована діяльність публічної адміністрації, спрямована на створення сприятливих умов, що спрямовується на збереження та розвитку фізіологічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимально можливій індивідуальній тривалості життя.

Державна політика у сфері охорони здоров'я повинна реалізовуватися в синергетиці з іншими видами публічної політики і бути направлена на: створення відповідних умов життя і праці громадян, їх відпочинку й оздоровлення, належного рівня матеріального забезпечення; здійснення державою заходів щодо оздоровлення довкілля, забезпечення екологічного благополуччя; відповідальність держави за ефективну діяльність у сфері охорони здоров'я, її профілактичну спрямованість; структурну перебудову системи охорони здоров'я на засадах ринкових відносин; задоволення потреб громадян в одержанні гарантованого рівня безоплатної медико-санітарної допомоги; забезпечення фінансування охорони здоров'я в обсягах, що відповідають її науково обґрунтованим потребам; розвиток багатокладності форм охорони здоров'я.

Механізм модернізації публічної політики в сфері охорони здоров'я повинен базуватися на принципах визнання охорони здоров'я пріоритетним напрямом діяльності суспільства і держави, одним з головних чинників виживання та розвитку народу України; дотримання прав і свобод людини і громадянина у сфері охорони здоров'я та забезпечення пов'язаних з ними державних гарантій; пріоритету загальнолюдських цінностей над класовими, національними, груповими або індивідуальними інтересами, підвищений медико-соціальний захист найбільш вразливих верств населення; орієнтації на сучасні стандарти здоров'я та медичної допомоги, поєднання вітчизняних традицій і досягнень із світовим досвідом у сфері охорони здоров'я; домінування превентивної складової в наданні медичної допомоги; поєднання державних гарантій з демонополізацією та заохоченням підприємництва і конкуренції на ринку медичних послуг.

Використані джерела

1. В Україні 42% чоловіків не доживають до 65 років. URL: <https://zn.ua/ukr/UKRAINE/v-ukrajini-42-cholovikiv-ne-dozhivajut-do-65-rokiv.html>
2. Причини передчасної смертності та заходи щодо запобігання їй. URL: <https://www.umj.com.ua/article/20664/prichini-peredchasnoi-smertnosti-ta-zaxodi-shhodo-zapobigannya-ij>
3. Статус держави визначають економіка та чисельність населення. URL: <http://www.golos.com.ua/article/345882>

ТорчиновичСоломія

Західноукраїнський національний університет